

der sig ikke alene paa et enkelt, men paa flere Punkter. Men, som jeg begyndte med at sige, jeg tror ikke, det er formaalstjenligt hverken for denne Sag eller for de andre Sager at fordybe sig stærkt i Detailspørgsmaal.

Paa andre Omraader maa man ude paa Landet lægge Afgørelsen i Kommunalbestyrelsens Haand, idet der ikke kan være Tale om at gøre den til Genstand for en Kommuneafstemning. Det er f. Eks., hvor Talen er om Udkænkning af berusende Drikke ved særlige Lejligheder. Det gælder f. Eks. Markeder, Fester, Auktioner og lign. Her gaar man den Vej at gøre Spørgsmaalet afhængigt af, om Kommunalbestyrelsen vil give sit Samtykke dertil. Endvidere er der i § 21 omtalt forskellige Bevillinger og Tilladelser, som kunne meddeles af Indenrigsministeren, efter at Kommunalbestyrelsen og Politimesteren have udtalt sig om Sagen. Der er i denne Paragraf af Indenrigsministeren foretaget nogle Ændringer. Heller ikke dem skal jeg udtale mig om, det mener jeg, der kan blive god Lejlighed til at tale om i Udvalget. Indenrigsministeren bebuder endvidere, at der er enkelte andre Punkter, som han forbeholder sig at forhandle med et eventuelt Udvalg om, og et saadant mener jeg er det rette Sted til at komme ind paa en detaljeret Drøftelse af disse Spørgsmaal, hvorom der maaske er Uoverensstemmelse mellem Kommissionens Opfattelse og den højtærede Ministers Opfattelse. Man ved jo ikke, hvorpaa denne Uoverensstemmelse grunder sig, men jeg gaar ud fra, at det ikke er nogen større Uoverensstemmelse, end at man nok kan komme til Rette om denne Sag, naar den bliver Genstand for Overvejelse i en snævrere Forsamling.

Endelig indeholder Forslaget Bestemmelser om Beværtning i Foreninger. Jeg antager, at der ikke er nogen, der er fremmed for, hvordan Foreningsvæsenet bliver misbrugt i visse Tilfælde ude paa Landet og vel ogsaa i Byerne. I alt Fald ude paa Landet kender man godt de Drikkeforeninger, der have det ene Formaal at drikke. Det er ingenlunde Kommissionens Opfattelse eller Ønske at ville lægge Foreningslivet den fjerneste Hindring i Vejen, tværtimod, Foreningslivet har medført saa meget godt, at der er al Grund til at ønske, at det fremdeles maa trives. Men paa den anden Side er der al Grund til, naar det skyder saadanne Udvækster op, som der her er Tale om, at søge ved Lovgivningsmagten at forhindre deres Udbredelse, men paa

en saadan Maade, at det ikke griber forstyrrende ind i det sunde Foreningsliv. Her har Kommissionen ogsaa søgt at stille nogle Regler op, som man mener ville kunne forhindre Trivselen af disse Drikkeforeninger, der kun have det ene Formaal at drikke. Vi have adskillige af disse Foreninger, der dannes paa den Maade, at en Mand faar nogle Vedtægter stillede op, faar nogle Folk kaldte sammen og faar dem til at skrive under. Paa den Maade dannes der en Forening, det er altsaa i Virkeligheden en enkelt Mand, der danner Foreningen, og ikke en Forsamling af Mennesker, der træde sammen i det Øjemed. Det er ved den enkeltes Indflydelse, at Foreningen dannes, og han har kun det Formaal ved en saadan Forening at skabe sig en Levevej. Det er disse Foreninger, man har haft til Hensigt at komme til Livs, og det er det, man har søgt at gøre ved de Forslag, som ere stillede op. Om Kommissionens Forslag ere de heldigste, eller om der findes bedre Bestemmelser at føre ind i Loven, er noget, der kan forhandles om, men jeg antager, der baade i dette høje Ting og i det høje Landsting er fuld Enighed om at ville hemme dette Drikkeri, som finder Sted i disse Foreninger, og saa naa vi nok til en Forstaaelse af, hvilke Bestemmelser der skal føres ind i Loven.

Jeg skal saa endelig nævne, at man i Lovforslaget foreslaar fri Beværternæring for Afholdsbeværtninger. Forslag herom have været fremme tidligere. De Betæneligheder, der have været ved at gennemføre en saadan Bestemmelse, tror jeg bunde i Frygten for, at disse Beværtninger ikke kunne opretholdes som Afholdsbeværtninger. Jeg tror ogsaa, det maa indrømmes, at det under de nuværende Forhold kan have sin Vanskelighed. Naar man i Almindelighed gør Afholdsbeværtning til fri Næring, vil det være nødvendigt at træffe Foranstaltninger, som gøre det let for Befolkningen og Politiet at paase, at de opretholdes som Afholdsbeværtninger. Kommissionen foreslaar en Del Bestemmelser, som sigte paa dette Formaal. Jeg skal saaledes nævne, at der i Forslaget er absolut Forbud imod, at en Afholdsbeværter i de Rum eller de Lokaler, hvorover han har Raadighed, har Oplag af berusende Drikke. Under de nuværende Forhold, hvor en Afholdsbeværter har Lov til at have saa store Oplag heraf, som han vil, kan ingen forbyde ham det. Enten det er Politiet, der foretager en Undersøgelse, eller det er en Gæst, der